

הדוב טאל והקוסם הגדול

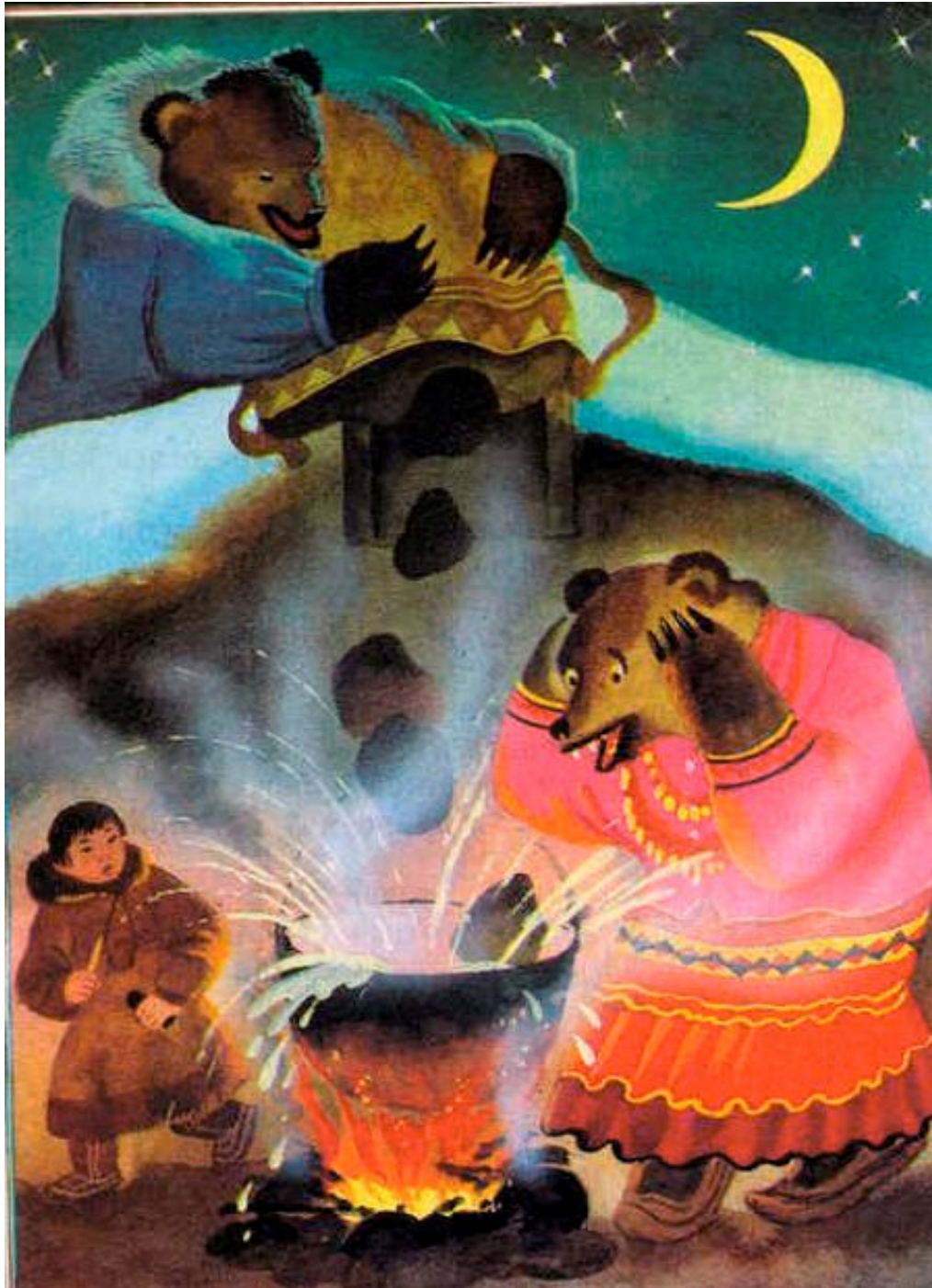
סיפור סאאמי
צייר גוסרוב

סאאמים חיים ברובם בחצי-אי קולה, בקצה הצפוני ביותר של אירופה, על חוף הים הלבן.

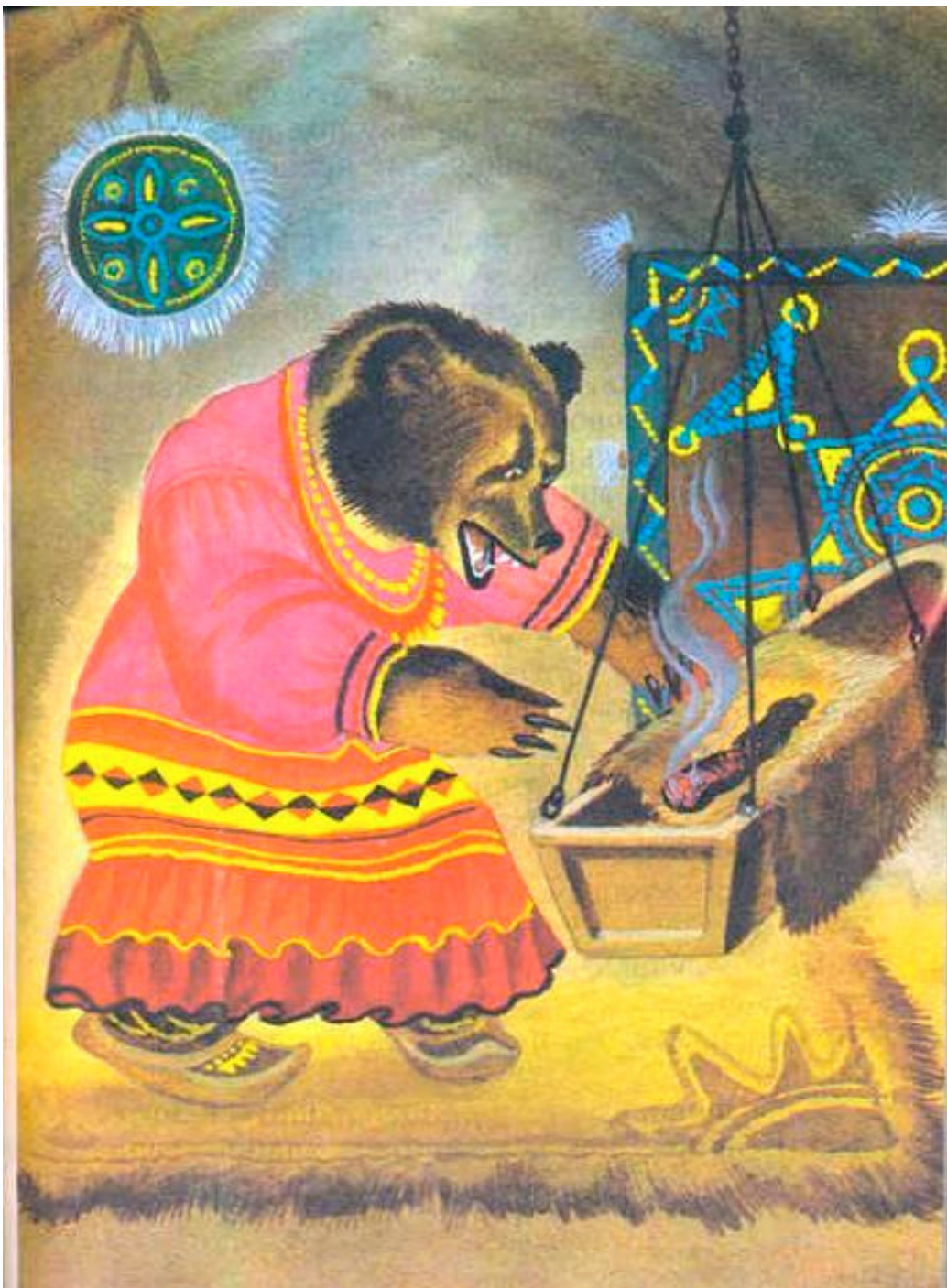
טאל הדוב הסתובב בלילות סביב לכפר. הוא הלך בשקט, בלי להוציא הגה, הסתתר אחרי סלעים והמתין. אולי יצא מהכפר אייל צעיר טיפש או גור כלבים או אפילו ילד. הוא אמנם ניסה להסתיר את נוכחותו, אבל על השלג השאיר עקבות. את העקבות ראו אמהות ואמרו לילדים "אל תחליקו על המזחלות מאוחר

בערב. הדוב טאל מסתובב בסביבה.
יתפוס אתכם, יביא למאורה שלו ויאכל
לארוחת צהריים."
אלא שהירח המלא משך את הילדים
החוצה. הם לא הקשיבו לאמהות
וגלשו מהגבעה במזחלות.
טאל הדוב שישב מאחורי הסלע ראה
זאת. הוא פתח שק, פרש אותו לרוחב
הדרך ונשכב לא רחוק משם.
הילדים גלשו מהגבעה ונפלו לשק של
טאל. טאל תפס את השק, שם על הגב
והלך בשמחה הביתה "הנה שק מלא
ילדים. נאכל אותם בתאבון!"
הלך, הלך והתעייף מסחיבת השק
הכבד. תלה אותו על אשוח, בעצמו
נשכב על הארץ ונרדם.
הילדים נשארו תלויים בשק והתחילו

להתלחש "מה נעשה? טאל יאכל
אותנו!"
אחד מהם, הקטן שבחבורה, שואל
פתאום "יש למישהו מכם חוט ומחט?"
"יש! יש! לבנות יש" ענו לו.
הילד הוציא אולר, חתך את השק
ושחרר את הילדים.
"תביאו הרבה אבנים ותכניסו לשק!"
הביאו הילדים אבנים ושמו לשק. הילד
הקטן נכנס פנימה גם הוא ואומר מתוך
השק "עכשיו תפרו מהר ותסגרו את
השק. אחר כך רוצו הביתה!"
טאל התעורר, מתח את גופו ושואל
"איך אתם שם בשק? כולם חיים?"
והילד הקטן עונה "כולם, כולם חיים!"
לקח טאל את השק שוב על גבו. "אווך,
כבד! אבל יהיה לנו הרבה בשר

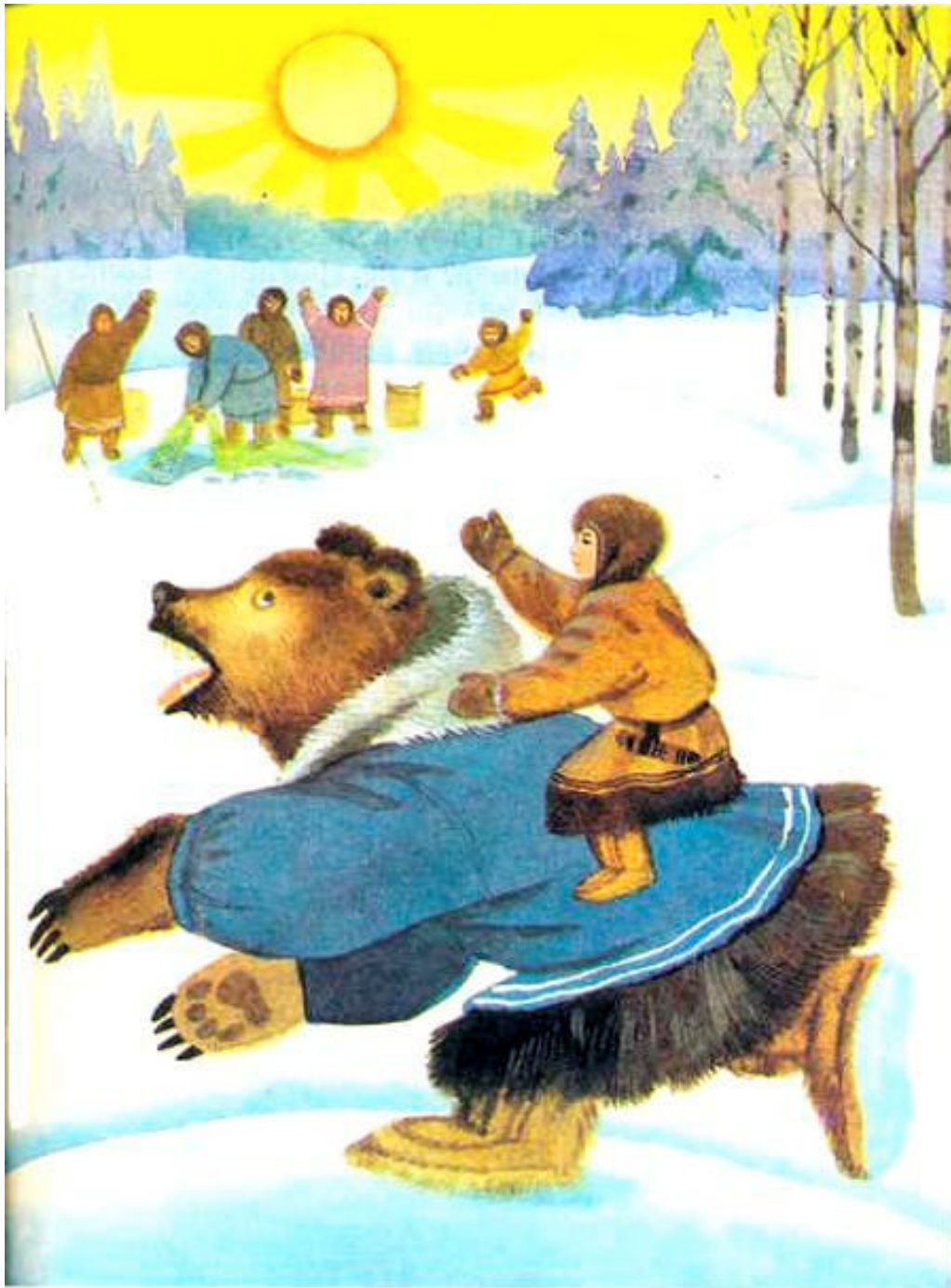
לאכול."
בקושי הגיע טאל למאורה שלו. עלה
מעל גג המאורה ודרך חור הארובה
קורא לאשתו טאלכה הדובה "את כבר
רעבה, טאלכה? והקטן שלנו,
טאלשקה ישן בעריסה?"
ומהשק אומר הילד "הם בוודאי
רעבים. תביא סיר גדול, תביא עצי
הסקה ותבעיר אש!"
רץ טאל להביא סיר. רצה טאלכה כדי
להביא זרדים להסקה. בינתיים הילד
הוציא החוצה את כל האבנים. רק לבד
נשאר בבית. לקח מהאח אוד חם,
עטף אותו בסמרטוט ושם אותו
בעריסה מעל הדובון טאלשקה.
התיישב ליד העריסה ונענע אותה.
בא טאל והביא סיר גדול. באה טאלכה

והביאה עצי הסקה.
"עכשיו נכניס את הילדים! נתחיל
לבשל ארוחה!"
ענה להם הילד "הבן טאלשקה שלכם
בכה נורא. עד שהרגעתי אותו כל
הילדים התפזרו. אבל לעומת זאת הבן
שלכם ישן חזק!" והוא מראה להם את
האוד בעריסה.
טאלכה התחילה ליייל, טאל התחיל
לצעוק "וי לנו! הרגו את בנו טאלשקה,
עשו ממנו אוד!
הילד הוציא סכין ודפק בו באבן עד
שניצוצות עלו וקרא "אבא שלי קוסם,
אימא שלי קוסמת, סבתא שלי קוסמת
ואני בעצמי קוסם גדול! אני יכול
לעשות טאלשקה דובון מהאוד הזה!
אבל תמורת זאת אתה טאל תביא

"לא רוצה! לא רוצה!" קרא טאל הדוב
ורץ מהר לכפר. שם הסאאמים תפסו
וקשרו את טאל וצעקו עליו "הנה
תפסנו את הדוב טאל. מדוע אתה גונב
את הילדים שלנו?"
בקול חלוש עונה להם טאל "שחררו
אותי! אגיד לכם מה לעשות כדי
שדובים לא יגנבו את ילדיכם."
סאאמים התירו את הקשרים של הדוב
וחיכו לשמוע מה יגיד להם.
"דבר ראשון" אמר טאל "הילדים
צריכים לשמוע מה אומרות להם
האימהות. שנית, צריך שיהיה לילדים
אומץ לב. שלישית, אם פוגשים בדוב,
צריך להביט לו ישר בעיניים."
כך אמר ורץ חזרה ליער, בלי להביט
אחורה.

אותי הביתה על גברך! תבטיח!"
"כן, אביא, אביא. מיד אביא!"
הילד שם את האוד לאח, במרפק
הכניס מכה לטאלשקה שבעריסה וזה
התחיל לבכות בקול!
שמח טאל, שמחה טאלכה, ליקקו את
טאלשקה מכל צד.
והילד קפץ על הדוב. התיישב היטב על
גבו וקורא "שא אותי הביתה!"
טאל סחב את הילד עד שהגיעו לאגם.
שם אמר "מכאן לך לבדך. אני מפחד
לגשת לכפר."
והילד מאיים עליו באולר שלו ואומר
"אבא שלי קוסם, אימא שלי קוסמת,
סבתא שלי קוסמת ואני בעצמי קוסם
גדול! בעצמי עשיתי את האגם. תרצה
אולי שאעשה ממך אגם כזה?"

מאז סאאמים צעירים לא מפחדים
מדובים. אם פוגשים דוב ביער מביטים
לו באומץ בעיניים והדוב לא מטריד
אותם, בורח.
נו, ומי שלא שומע את אמו, הדוב
יתפוס אותו. בעצמו יהיה אשם.